

Konstytucja II Federacji Nordackiej

z dnia 20 lipca 2024 roku

znowelizowana w dniu 15 listopada 2025 roku w oparciu o [ustawę konstytucyjną o przywróceniu porządku prawnego](#)

Preambuła

My, Narody Federacji, zjednoczone w duchu braterstwa i wspólnoty, pełne szacunku dla dziedzictwa przeszłości i z odwagą patrzące w przyszłość, wierne zasadom wolności, sprawiedliwości i równości, dążymy do zapewnienia trwałego pokoju i dobrobytu wszystkim mieszkańcom naszej federacji poprzez ustanowienie niniejszej Konstytucji.

Z głębokim przekonaniem, że jedność wynagradza wszelkie niesprawiedliwości, zobowiązujemy się do budowania społeczeństwa opartego na współpracy, wzajemnym szacunku i solidarności.

Dążąc do stworzenia harmonijnej wspólnoty narodów, która w pełni wykorzystuje swoje bogactwo różnorodności, pragniemy wspólnie podążać drogą postępu i innowacji. Naszym celem jest rozwój społeczny, kulturalny i ekonomiczny, który zapewni godne warunki życia i możliwości rozwoju każdemu człowiekowi.

Z tego powodu, niniejszym uroczystie ogłaszamy i uchwalamy Konstytucję II Federacji Nordackiej, jako najwyższe prawo naszej wspólnoty, aby stała się fundamentem naszego wspólnego dobra i przewodnikiem na drodze ku sprawiedliwości, pokoju i dobrobytu dla wszystkich przyszłych pokoleń oraz innych mikronacji.

Rozdział I

[Nordata]

Artykuł 1.

II Federacja Nordacka to demokratyczne państwo prawa, które chroni jako najwyższe wartości swojego porządku prawnego wolność i sprawiedliwość.

Artykuł 2.

II Federacja Nordacka jest dobrem wspólnym wszystkich jej obywateli.

Artykuł 3.

II Federacja Nordacka urzeczywistnia zasady sprawiedliwości społecznej, strzeże nienaruszalności swojego terytorium oraz dziedzictwa narodowego, stoi na straży praw człowieka, a przy tym zapewnia bezpieczeństwo swoim obywatelom.

Artykuł 4.

II Federacja Nordacka czerpie z dorobku oraz tradycji Unii Trzech Narodów, I Federacji Nordackiej i Unii Nordackiej.

Artykuł 5.

Uchylony na mocy Ustawy konstytucyjnej o przywróceniu porządku prawnego z dnia 15.11.2025 roku.

Artykuł 6.

Organy i instytucje państwowe działać mogą jedynie w zakresie określonym przez prawo.

Artykuł 7.

II Federacja Nordacka jest państwem świeckim, gwarantującym mieszkańcom swobodę wyznania i uznającym wszystkie związki wyznaniowe za równe wobec prawa.

Artykuł 8.

Językiem urzędowym w II Federacji Nordackiej jest język nordacki, który podlega szczególnej ochronie określonej w ustawie, a także mowa powszechna, w której zapisano niniejszą Konstytucję.

Artykuł 9.

1. Symbolami państwowymi II Federacji Nordackiej są: herb, godło, flaga, dewiza i hymn.
2. Flagą II Federacji Nordackiej jest prostokąt złożony z 7 poziomych pasów równej długości i szerokości, z których 3 górne to odcienie koloru niebieskiego, pas środkowy jest biały, a 3 dolne pasy to odcienie koloru czerwonego. Pasy bliższe środkowi flagi są jaśniejsze od pasów dalszych środka.
3. Godłem II Federacji Nordackiej jest złoty orzeł spoglądający w lewo, którego wygląd szczegółowo określa załącznik, nad którym znajdują się Gwiazdy Federacji, czyli emblemat złożony ze złotych, pięcioramiennych gwiazd w liczbie równej liczbie regionów autonomicznych tworzących w danym momencie II Federację Nordacką.
4. Herb II Federacji Nordackiej składa się z godła wprawionego w tarczę, której tłem jest flaga państwowa. Nad tarczą znajdują się Gwiazdy Federacji, a pod nią ornamentalny postument. Wygląd postumentu, orła i tarczy herbowej określa szczegółowo załącznik do Konstytucji.

5. Wygląd Gwiazd Federacji określany jest przy każdorazowej zmianie liczby regionów autonomicznych poprzez uchwałę Rady Ministrów.
6. Dewizą II Federacji Nordackiej jest sentencja "Unitas remunero iniustitias" (Jedność wynagradza niesprawiedliwość).
7. Hymnem II Federacji Nordackiej jest *Pieśń ku chwale Federacji*, której tekst określa załącznik.
8. Symbole państwowe podlegają szczególnej ochronie prawnej.

Artykuł 10.

Stolicą II Federacji Nordackiej jest Velke Mesto Achkov, które stanowi siedzibę władz federalnych.

Artykuł 11.

1. Ustrój II Federacji Nordackiej opiera się na podziale władzy na wykonawczą, ustawodawczą i sądowniczą oraz ich równowadze.
2. Władzę wykonawczą sprawują Prezydent i Rada Ministrów.
3. Władzę ustawodawczą sprawuje Kongres.
4. Władzę sądowniczą dzierży Najwyższy Sąd Federalny.

Artykuł 12.

Prawo II Federacji Nordackiej stanowią, w hierarchii ważności:

- a) Konstytucja,
- b) ustawy specjalne,
- c) ratyfikowane umowy i traktaty międzynarodowe,
- d) ustawy zwykłe,
- e) uchwały Rady Ministrów,
- f) akty wykonawcze,
- g) prawo naturalne i zwyczajowe.

Rozdział II

[Prawa i obowiązki osób]

Sekcja I - Człowiek

Artykuł 13.

Uchylony na mocy Ustawy konstytucyjnej o przywróceniu porządku prawnego z dnia 15.11.2025 roku.

Artykuł 14.

Wszyscy ludzie są równi wobec prawa.

Artykuł 15.

1. Każdy człowiek ma prawo do wolności słowa, poglądów, sumienia i wyznania.
2. Korzystanie z wolności słowa podlega ograniczeniom określonym w ustawie, jeżeli są one konieczne dla ochrony bezpieczeństwa państwa, porządku publicznego, przestrzegania regulaminu forum i prawa realnego lub wolności i praw innych osób.

Artykuł 16., Artykuł 17.

Uchylone na mocy Ustawy konstytucyjnej o przywróceniu porządku prawnego z dnia 15.11.2025 roku.

Artykuł 18.

Każdy człowiek ma obowiązek:

1. szanować prawa i wolności innych osób.
2. przestrzegać obowiązującego prawa.
3. ponosić koszty podatków i innych świadczeń bezzwrotnych.

Sekcja II - Mieszkaniec

Uchylona na mocy Ustawy konstytucyjnej o przywróceniu porządku prawnego z dnia 15.11.2025 roku.

Sekcja III - Obywatel

Artykuł 26.

1. Każdy obywatel ma prawo do uczestnictwa w życiu politycznym oraz do zrzeszania się w ramach partii politycznych.
2. Niedozwolone jest zakładanie i zrzeszanie się w ramach partii głoszących ideologie totalitarne, nawołujące do obalenia demokratycznego ustroju państwa lub zatajające informacje o swoich członkach.
3. Poprzez ideologię totalitarną rozumie się taką, która postuluje system sprawowania władzy dążący do pełnej kontroli wszelkich stosunków społecznych i całkowitego podporządkowania jednostki ludzkiej państwu.

Artykuł 27.

Uchylony na mocy Ustawy konstytucyjnej o przywróceniu porządku prawnego z dnia 15.11.2025 roku.

Artykuł 28.

1. Każdy obywatel ma prawo do zrzeszania się w ramach organizacji pozarządowych oraz prowadzenia działalności społecznej.
2. *Uchylony na mocy Ustawy konstytucyjnej o przywróceniu porządku prawnego z dnia 15.11.2025 roku.*

Artykuł 29.

Uchylony na mocy Ustawy konstytucyjnej o przywróceniu porządku prawnego z dnia 15.11.2025 roku.

Artykuł 30.

1. Każdy obywatel ma obowiązek chronić państwo w przypadku zagrożenia jego niepodległości lub integralności.
2. Służba wojskowa jest obowiązkowa dla zdolnych do służby obywateli w przypadku ogłoszenia powszechnej mobilizacji wojskowej.

Artykuł 31.

Każdy obywatel ma obowiązek dbać o dobre imię i wizerunek państwa w kraju i poza jego granicami.

Artykuł 32.

Każdy obywatel ma obowiązek przestrzegać złożonej przysięgi obywatelskiej.

Rozdział III

[Kongres]

Artykuł 33.

Kongres to najwyższy organ władzy ustawodawczej w II Federacji Nordackiej.

Artykuł 34.

1. Kongres wybierany jest w wyborach tajnych, bezpośrednich, powszechnych i proporcjonalnych.
2. Na Członka Kongresu może zostać wybrany wyłącznie obywatel Nordaty.

Art. 35.

1. Kadencja Kongresu rozpoczyna się w dniu pierwszego posiedzenia i trwa do czasu zebrania się posłów na inauguracyjnym posiedzeniu Kongresu następnej kadencji.
2. Kadencja Kongresu rozwiązywana jest po upływie 120 dni od zebrania się na posiedzenie inauguracyjne.
3. Rozwiązany Kongres obraduje do momentu wyboru nowego składu Kongresu w wyborach.
4. Federalna Komisja Wyborcza zarządza wybory do Kongresu kolejnej kadencji nie później niż na dwa tygodnie przed wynikającym z ust. 2. rozwiązaniem Kongresu lub natychmiast po jego rozwiązaniu na skutek innych przepisów Konstytucji.

Artykuł 36.

Kongres uchwała ustawy konstytucyjne, które zmieniają albo uchylają zapis lub zapisy niniejszej Konstytucji; podejmuje uchwały, które są aktami wykonawczymi; uchwała ustawy zwykłe i ustawy specjalne oraz ratyfikuje umowy i traktaty międzynarodowe.

Artykuł 37.

Kongres w toku debaty może zmienić rangę procedowanej ustawy zwykłej na ustawę specjalną albo ustawy specjalnej na ustawę zwykłą. Taka decyzja podejmowana jest w głosowaniu, gdzie wolę zmiany musi wyrazić zwykła większość Członków Kongresu.

Artykuł 38.

1. Kongres uchwała ustawy zwykłe poprzez większość zwykłą – oddanie więcej głosów „Za” niż „Przeciw”.
2. Kongres ratyfikuje umowy międzynarodowe i traktaty akcesyjne poprzez większość bezwzględną - oddanie więcej głosów "Za" niż "Przeciw" i "Wstrzymanych".
3. Kongres uchwała ustawy specjalne i ratyfikuje traktaty międzynarodowe redukujące uprawnienia II FN na rzecz innego podmiotu poprzez większość specjalną – oddanie co najmniej $\frac{2}{3}$ głosów „Za”.
4. Kongres uchwała ustawy konstytucyjne poprzez większość konstytucyjną – oddanie co najmniej $\frac{3}{4}$ głosów „Za”.
5. Kongres nie może uchwalić ustawy konstytucyjnej ani specjalnej, jeśli nie zebrano kworum, czyli w głosowaniu wzięła udział mniej niż połowa członków Kongresu.

Artykuł 39.

Kadencja Kongresu może zostać skrócona na mocy własnej uchwały podjętej większością bezwzględną, wówczas zastosowanie ma ust. 3. oraz 4. art. 35.

Artykuł 40.

1. Parlament obraduje na posiedzeniach jawnych i niejawnych.
2. Kongres może uchwalić tajność obrad bezwzględną większością głosów, jeśli wymaga tego dobro państwa.

Artykuł 41.

1. Kongres wybiera ze swojego grona Spikera Kongresu i opcjonalnie Vajs-Spikerów.
2. Spiker i Vajs-Spikerzy tworzą Prezydium Kongresu, które zwołuje posiedzenia i nimi kieruje.

Artykuł 42.

Prezydentowi, Radzie Ministrów i Kongresmenom przysługuje inicjatywa ustawodawcza.

Artykuł 43.

Szczegółową organizację i tryb pracy Kongresu określa jego Regulamin.

Rozdział IV

[Prezydent]

Artykuł 44.

Prezydent II Federacji Nordackiej:

1. dba o dobre imię i wizerunek II Federacji Nordackiej na arenie międzynarodowej;
2. nadaje ordery i odznaczenia państwowe oraz odbiera je za zgodą Kongresu;
3. wydaje rozporządzenia w celu wykonania ustaw i Konstytucji na podstawie udzielonych mu w nich upoważnień;
4. zarządza jednostkami mu podległymi poprzez akty normatywne nazywane zarządzeniami;
5. powołuje Prezesa Federalnej Komisji Wyborczej;
6. stoi na straży trwałości i stabilności kraju;
7. czuwa nad przestrzeganiem Konstytucji, praw człowieka i praw obywatela.

Artykuł 45.

1. Prezydent II Federacji Nordackiej wybierany jest przez Naród zwykłą większością głosów na 150-dniową kadencję w wyborach tajnych, bezpośrednich i powszechnych.
2. Urząd Prezydenta może piastować wyłącznie obywatel Nordaty.
3. Ta sama osoba może pełnić urząd Prezydenta II Federacji Nordackiej maksymalnie dwie kadencje pod rząd.

Artykuł 46.

Prezydent w terminie do 72 godzin od ogłoszenia wyniku wyborów do Kongresu zarządza otwarcie inauguracyjnego posiedzenia Kongresu na godzinę i dzień następujące nie później niż 5 dni po ogłoszeniu wyników wyborów.

Artykuł 47.

Wraz z wydaniem dokumentu o zarządzeniu posiedzenia inauguracyjnego, Prezydent desygnuje nowego Premiera, a dotychczasowa Rada Ministrów podaje się do dymisji.

Artykuł 48.

1. Prezydent rozpatruje ustawy Kongresu w ciągu 3 dni od ich uchwalenia.
2. Prezydent rozpatruje ustawę poprzez jej podpisanie (w przypadku wszystkich ustaw) albo zawetowanie (w przypadku zwykłej), albo skierowanie do Najwyższego Sądu Federalnego celem zbadania jej konstytucyjności (w przypadku specjalnej lub zwykłej), albo poddanie jej pod referendum (w przypadku konstytucyjnej).
3. Kongres może odrzucić prezydenckie weto większością specjalną, co zobowiązuje Prezydenta do podpisania ustawy.
4. Ustawa oceniona przez NSF za niekonstytucyjną nie wchodzi w życie, lecz wraca do Kongresu, gdzie poddawana jest ponownemu czytaniu.
5. Ustawa, którą NSF na wniosek Prezydenta oceni za zgodną z Konstytucją, musi zostać podpisana przez Prezydenta.
6. Federalna Komisja Wyborcza na wniosek Prezydenta zarządza wiążące niezależnie od frekwencji referendum ogólnokrajowe nad wprowadzeniem w życie ustawy konstytucyjnej. Ustawa konstytucyjna wchodzi w życie, jeśli ponad połowa ważnie oddanych głosów zostanie oddana ZA przyjęciem ustawy, a odrzucana jest w przeciwnym wypadku.

Artykuł 49.

Prezydent w ciągu 3 dni od podpisania przez Premiera traktatu międzynarodowego redukującego uprawnienia II Federacji Nordackiej na rzecz innego podmiotu może poddać ratyfikację tego traktatu pod referendum ogólnokrajowe i przekazać Suwerenowi prerogatywę Kongresu do ratyfikowania traktatu.

Artykuł 50.

1. W sprawach o szczególnej wadze dla interesu państwa Prezydent może zwołać Radę Gabinetową, czyli łączone posiedzenie Rady Ministrów oraz przedstawicieli innych wybranych organów państwowych pod kierownictwem Prezydenta obradujące jawnie lub niejawnie.
2. Organ lub urzędnik wezwany na Radę Gabinetową ma obowiązek się na niej zjawić.

Artykuł 51.

Rada Ministrów konsultuje prowadzoną przez siebie politykę zagraniczną z Prezydentem, w szczególności w aspekcie wojskowości i bezpieczeństwa międzynarodowego.

Artykuł 52.

Prezes Rady Ministrów informuje Prezydenta o podstawowych problemach będących przedmiotem pracy Rady Ministrów.

Artykuł 53.

1. Prezydent może powołać Sekretarzy Stanu do reprezentowania go w sprawach związanych z wykonywaniem jego uprawnień.
2. Organem wykonawczym Prezydenta jest Kancelaria Prezydenta. Prezydent nadaje statut Kancelarii oraz powołuje i odwołuje jej Szefa.

Artykuł 54.

Opróżnienie urzędu Prezydenta przed upływem kadencji następuje wskutek:

- a) śmierci;
- a) zrzeczenia się urzędu;
- b) prawomocnego wyroku sądu skazującego Prezydenta na zakaz pełnienia funkcji publicznych;
- c) odwołania Prezydenta przez Kongres większością konstytucyjną.

Artykuł 55.

1. W czasie gdy urząd Prezydenta jest opróżniony, do czasu objęcia urzędu przez nowego Prezydenta, a także gdy Prezydent tymczasowo nie może sprawować urzędu, zastępuje go Spiker Kongresu, gdy zaś ten nie może tych funkcji wykonywać – Premier.
2. Osoba zastępująca Prezydenta nie może rozwiązać Kongresu.

Rozdział V

[Rada Ministrów]

Artykuł 56.

1. Rada Ministrów prowadzi politykę wewnętrzną i zagraniczną Federacji Nordackiej.
2. Rada Ministrów kieruje całością administracji rządowej.

Artykuł 57.

Rada Ministrów podejmuje decyzje we wszystkich sprawach polityki Państwa, których ustawa konstytucyjna lub inna ustawa nie zastrzegły dla Prezydenta albo innego organu administracji państwowej bądź samorządu.

Artykuł 58.

Rada Ministrów w szczególności:

1. zapewnia wykonanie ustaw;
2. kieruje, koordynuje i kontroluje pracę wszystkich innych organów administracji rządowej, ponosząc za ich pracę odpowiedzialność przed Parlamentem,
3. chroni interesy Skarbu Państwa;
4. sporządza projekt budżetu i innych planów finansowych Państwa oraz po uchwaleniu przez Kongres kieruje ich wykonaniem;
5. utrzymuje stosunki i zawiera umowy z rządami innych państw oraz z organizacjami międzynarodowymi;
6. stanowi prawo uzupełniające przepisy aktów wyższej rangi podejmując uchwały;
7. zapewnia bezpieczeństwo zewnętrzne i wewnętrzne Państwa.

Artykuł 59.

Radę Ministrów tworzą:

1. Premier – jako jej prezes,
2. Wicepremierzy,
3. Ministrowie i Wiceministrowie,
4. Osoby, których członkostwo w Radzie Ministrów wynika z ustaw specjalnych.

Artykuł 60.

1. Funkcje określone w art. 59. nie są niepołączalne.
2. Wicepremierów, Ministrów i Wiceministrów powołuje i odwołuje Premier.

Artykuł 61.

1. Premier kieruje pracami Rady Ministrów oraz koordynuje i kontroluje prace poszczególnych ministrów.
2. Premier jest zwierzchnikiem służbowym wszystkich pracowników administracji rządowej.
3. Premier wydaje rozporządzenia, uchwały i zarządzenia w imieniu Rady Ministrów.

Artykuł 62.

1. Minister jest powołany dla kierowania określonym działem administracji rządowej lub dla wypełniania zadań wyznaczonych przez Prezesa Rady Ministrów.
2. Minister kierujący działem administracji rządowej działa w tym zakresie w ramach uprawnień określanych ustawami oraz wydaje rozporządzenia i zarządzenia w celu wykonania ustaw i na podstawie udzielonych w nich upoważnień.
3. Rada Ministrów na wniosek Prezesa Rady Ministrów może uchylić rozporządzenie lub zarządzenie ministra.

Artykuł 63.

Organizację i tryb pracy Rady Ministrów szczegółowo określa rozporządzenie Premiera.

Artykuł 64.

1. W pierwszym kroku wyboru rządu Prezydent desygnuje Premiera.
2. Desygnowany przez Prezydenta Premier obiera skład Rady Ministrów i zwraca się do Kongresu z prośbą o wyrażenie wotum zaufania dla jego rządu.
3. Kongres wyraża wotum zaufania dla Premiera bezwzględną większością głosów. Jeśli taka większość nie zostanie osiągnięta, Rada Ministrów podaje się do dymisji, a Kongres niezwłocznie powołuje w drugim kroku nowego Premiera bezwzględną większością głosów.
4. Jeśli w ciągu 10 dni Kongres nie zdoła powołać nowego Premiera, a nie wyraził wotum zaufania Premierowi desygnowanemu przez Prezydenta, Kongres zostaje rozwiązany.

Artykuł 65.

Zdymisjonowana Rada Ministrów zawsze pełni swoje funkcje do momentu powołania nowej Rady Ministrów.

Artykuł 66.

W czasie gdy urząd Premiera pozostaje nieobsadzony, do momentu powołania nowego Premiera, jego obowiązki pełni Prezydent, a Kancelaria Prezydenta pełni rolę Rady Ministrów.

Artykuł 67.

Kiedy Premier tymczasowo nie może sprawować urzędu, zastępuje go wskazany Wicepremier, a jeśli takiego nie ma – najstarszy Minister.

Artykuł 68.

1. W toku kadencji Kongres może wyrazić konstruktywne wotum nieufności wobec Rady Ministrów.
2. Uchwała o konstruktywnym wotum nieufności dymisjonuje dotychczasową Radę Ministrów i powołuje nowego Premiera, a podejmowana jest większością bezwzględną.
3. Jeśli w uchwale o konstruktywnym wotum nieufności Kongres nie wskaże nowego Premiera, Kongres ulega rozwiązaniu.

Artykuł 69.

1. Gubernator jest organem administracji rządowej oraz przedstawicielem Rady Ministrów w prowincji.
2. Tryb powoływania i odwoływania, a także zakres działania Gubernatorów określa rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów.

Rozdział VI

[Wymiar sprawiedliwości]

Artykuł 70.

1. Na czele Najwyższego Sądu Federalnego stoi Sędzia Najwyższy, mianowany przez Kongres w drodze uchwały specjalnej.
2. Jeśli Kongres w ciągu 14 dni od pojawienia się wakatu na stanowisku Sędziego Najwyższego nie wyda uchwały mianującej osoby spełniającej wymagania na ten urząd, Sędziego Najwyższego mianuje Prezydent.

Artykuł 70a.

1. Najwyższy Sąd Federalny w sprawach dotyczących kontroli konstytucyjności ustaw i sprawach ustrojowych wszczyna postępowanie wyłącznie na wniosek:
 - a. Ministra Sprawiedliwości, a w przypadku jego niepowołania – Premiera,
 - b. Prezydenta,
 - c. władz regionów autonomicznych, jeśli sprawa dotyczy tychże regionów.
2. Najwyższy Sąd Federalny nie może wszczynać samodzielnie postępowań z urzędu.
3. Postępowania wszczynane są z urzędu przez Ministra Sprawiedliwości.
4. Obywatele mogą wnosić skargi konstytucyjne wyłącznie za pośrednictwem organów wymienionych w ust. 1.

Artykuł 71.

1. Możliwość orzekania posiadają: Sędzia Najwyższy, Sędziowie Federalni i Asesorzy, którzy na polecenie Sędziego Najwyższego mogą samodzielnie lub kolektywnie prowadzić wyznaczone rozprawy sądowe.
2. Kandydatów na Sędziów Federalnych nominuje Prezydent, a następnie aprobuje lub odrzuca Sędzia Najwyższy.
3. Asesorzy mianowani są przez Prezydenta.

Artykuł 71a.

1. Najwyższy Sąd Federalny wydaje wyroki w sprawach konstytucyjności aktów normatywnych oraz rozstrzyga spory kompetencyjne.
2. W przypadku uznania aktu normatywnego lub jego części za niekonstytucyjną, traci ona moc obowiązującą z dniem ogłoszenia wyroku.

Artykuł 72.

1. W przypadku gdy Sędzia Najwyższy lub Sędzia Federalny nie wykonuje należycie powierzonych mu obowiązków lub jego działania szkodzą państwu, Kongres na wniosek grupy dwóch Członków Kongresu lub Ministra Sprawiedliwości może odwołać Sędziego ze stanowiska w drodze uchwały podejmowanej większością konstytucyjną.
2. Odwołany przez Kongres Sędzia nie może być ponownie powołany na urząd Sędziego przez okres 3 miesięcy od utraty stanowiska.

Artykuł 72a.

1. Tryb postępowania przed Najwyższym Sądem Federalnym określa ustawa.
2. Ustawa określa również:
 - a. szczegółowe kompetencje Najwyższego Sądu Federalnego,
 - b. procedury wnoszenia spraw,
 - c. terminy rozpatrywania spraw,
 - d. skutki prawne orzeczeń sądu.

Artykuł 73.

1. Urząd Sędziego Najwyższego lub Sędziego Federalnego sprawować może wyłącznie niekarany w II Federacji Nordackiej i apolityczny, w rozumieniu ust. 4., obywatel II Federacji Nordackiej.
2. Urząd Asesora sprawować może każdy mieszkaniec II Federacji Nordackiej.
3. Asesor nie musi pozostawać apolityczny w rozumieniu ust. 4, ale musi zachować bezstronność w sprawach, w których orzeka oraz nie może zostać powołany do orzekania w sprawie, w której nie jest w stanie zachować bezstronności.
4. Apolityczność rozumiana jest jako brak przynależności do partii politycznej ani ugrupowań politycznych, niepiastowanie i niekandydowanie do urzędów obieranych w wyborach ani urzędów które związane są z realizacją określonego programu politycznego i reprezentacją określonej grupy politycznej.
5. Szczegółowy ustrój i działanie władzy sądowniczej określa ustawa.

Artykuł 73a.

1. Sędzia Najwyższy, Sędzia Federalny lub Asesor może złożyć dymisję z zajmowanego stanowiska w każdym czasie na ręce Prezydenta.
2. Dymisja staje się skuteczna z chwilą jej przyjęcia przez Prezydenta lub z upływem 7 dni od jej złożenia.

Artykuł 73b.

1. Urząd Sędziego Najwyższego, Sędziego Federalnego lub Asesora wygasa w przypadku:
 - a. śmierci,
 - b. zaginięcia trwającego nieprzerwanie przez okres dłuższy niż 30 dni,
 - c. prawomocnego orzeczenia sądu o niezdolności do sprawowania funkcji.
2. Wygaśnięcie urzędu z przyczyn określonych w ust. 1 lit. a) i c) stwierdza właściwy organ, który dokonał powołania.
3. W przypadku zaginięcia, wygaśnięcie urzędu stwierdza się z urzędu po upływie terminu określonego w ust. 1 lit. b).

ROZDZIAŁ VII

[USTRÓJ TERYTORIALNY]

Artykuł 74.

W II Federacji Nordackiej wyróżnia się następujące jednostki podziału terytorialnego:

- a) Państwa stowarzyszone,
- b) Wspólnoty autonomiczne,
- c) Prowincje
- d) Dystrykty.

Artykuł 75.

Dystryktami są obszary II Federacji Nordackiej pozbawione autonomii i pozostające pod bezpośrednią kontrolą władz centralnych.

Artykuł 76.

Prowincje i wspólnoty autonomiczne określa się mianem regionów autonomicznych.

Artykuł 77.

Prowincja to autonomiczny i integralny region II Federacji Nordackiej.

Artykuł 78.

Prowincje posiadają prawa do:

- 1. ustanawiania prawa lokalnego i prowadzenia własnej polityki wewnętrznej zgodnych z prawem federalnym,
- 2. własnych organów władzy, w szczególności ciała ustawodawczego i wykonawczego,
- 3. dysponowania własnym majątkiem,
- 4. kultywowania swoich tradycji,
- 5. samodzielnego określania swojej symboliki.

Artykuł 79.

- 1. Wspólnota autonomiczna to szczególna jednostka podziału terytorialnego II Federacji Nordackiej, która oprócz autonomii w zakresie polityki wewnętrznej, posiada ograniczone prawo do prowadzenia polityki zagranicznej.
- 2. Wspólnoty autonomiczne zakładane są na wniosek prowincji za zgodą Kongresu wyrażoną w uchwale podjętą większością specjalną.

Artykuł 80.

Wspólnota autonomiczna staje się prowincją:

- 1. na wniosek władz wspólnoty za zgodą Kongresu wyrażoną w uchwale podjętą większością zwykłą;
- 2. automatycznie, gdy przez 60 dni z rzędu liczba osób zameldowanych we wspólnocie nie przekracza 4.

Artykuł 81.

Wspólnoty autonomiczne posiadają wszelkie prawa przysługujące prowincji, a ponadto prawo do:

1. samodzielnego prowadzenia polityki zagranicznej zgodnej z interesami II Federacji Nordackiej,
2. zawierania umów międzynarodowych zgodnych z prawem II Federacji Nordackiej,

Artykuł 82.

Każdy region autonomiczny ma obowiązek:

1. przestrzegać przepisów swoich konstytucji,
2. szanować i egzekwować prawo federalne,
3. szanować i egzekwować wyroki Najwyższego Sądu Federalnego,
4. utrzymywać stabilność wewnętrzną, czyli taki stan panujący w regionie, który nie zagraża integralności II Federacji Nordackiej.

Artykuł 83.

W przypadku, gdy polityka zagraniczna prowadzona przez wspólnotę autonomiczną rażąco godzi w interesy II Federacji Nordackiej, Kongres ma prawo podjąć uchwałę poprzez większość specjalną o tymczasowym przejęciu kontroli nad dyplomacją wspólnoty przez władze federalne - nie dłużej niż na 3 miesiące. Wspólnota autonomiczna ma prawo zaskarżyć decyzję Kongresu do Najwyższego Sądu Federalnego, jeśli uzna uchwałę za bezzasadną.

Artykuł 84.

1. Państwo stowarzyszone to niepodległy albo częściowo niepodległy kraj, który na podstawie zawartego z II Federacją Nordacką traktatu zdecydował się na przekazanie jej części swoich suwerennych uprawnień. W szczególności dotyczy to wspólnej waluty, wojska, polityki zagranicznej lub współdzielenia systemów informatycznych.
2. Prawa i obowiązki danego państwa stowarzyszonego reguluje zawarty z nim ratyfikowany traktat.

Artykuł 85.

1. Żaden region autonomiczny Nordaty ani sama Nordata nie może prowadzić ekspansji terytorialnej na ziemie zewnętrzne bez zgody Kongresu wyrażonej uchwałą specjalną lub na mocy odrębnych przepisów uchwalonych przez Kongres.
2. Nordata może otrzymać od państwa trzeciego część jego ziem na mocy ratyfikowanego obustronnie traktatu.

Artykuł 86.

1. Nordata może zrzec się terytorium na mocy uchwały specjalnej Kongresu.
2. Nordata może przekazać część swojego terytorium innemu podmiotowi na mocy uchwały specjalnej Kongresu.
3. Zmiana obszaru zajmowanego przez dany region autonomiczny jest możliwa wyłącznie za zgodą władz danego regionu.

Artykuł 87.

Regiony autonomiczne mogą wymieniać się między sobą terytoriami bez ingerencji władz centralnych, obejmuje to możliwość konsolidacji dwóch lub więcej regionów w jeden byt prawny.

Artykuł 88. [Procedura akcesji]

1. Niepodległe polskie państwa wirtualne mogą złożyć wniosek o akcesję do II FN jako prowincja lub wspólnota autonomiczna do Ministra Spraw Zagranicznych lub Premiera II FN. Organ, do którego złożono wniosek, ma obowiązek podpisać z niepodległym krajem traktat akcesyjny,

który wchodzi w życie wraz z pozytywnym zakończeniem się procedury akcesyjnej albo jest automatycznie wypowiedzany po negatywnym zakończeniu się procedury akcesyjnej.

2. Traktat akcesyjny poddawany jest pod głosowanie w Kongresie. Odmowa ratyfikowania traktatu przez Kongres równoznaczna jest z odrzuceniem wniosku o akcesję.
3. Wniosek o akcesję jako prowincja jest akceptowany wraz z ratyfikacją traktatu przez Kongres.
4. Traktat akcesyjny wspólnoty autonomicznej po ratyfikacji przez Kongres musi zostać pozytywnie zaopiniowany przez obywateli II Federacji Nordackiej w referendum ogólnofederalnym organizowanym przez Federalną Komisję Wyborczą w 7 dni po ratyfikacji traktatu. Jeśli ponad połowa głosujących w referendum opowie się ZA przystąpieniem do federacji nowej wspólnoty, procedura akcesyjna kończy się pozytywnym wynikiem, a traktat akcesyjny wchodzi w życie. W przeciwnym wypadku wniosek o akcesję zostaje odrzucony.

Artykuł 89. [Procedura wystąpienia]

1. Prowincje i wspólnoty autonomiczne mają prawo do wystąpienia ze struktur II Federacji Nordackiej na podstawie równego i sprawiedliwego referendum ogólnoregionalnego, w którym ponad połowa głosujących opowie się za wyjściem ich regionu z II Federacji Nordackiej.
2. Po uzyskaniu pozytywnego wyniku referendum, władze regionu przedkładają informację o wyniku przed Kongres oraz Prezydenta. Po upływie dwóch tygodni od złożenia pisma z informacją o wyniku referendum, proces secesji dobiega końca. W czasie trwania okresu wyjścia, region dalej jest częścią II Federacji Nordackiej.

Rozdział VIII

[Udział obywateli w sprawowaniu władzy]

Artykuł 90.

Referendum ogólnokrajowe i inne formy demokracji bezpośredniej są wiążące dla organów władzy, a szczegółowe zasady ich przeprowadzania i organizacji reguluje ustawa specjalna. Organy, instytucje oraz osoby uprawnione do inicjatywy ustawodawczej mają również prawo wnioskować o przeprowadzenie referendum.

Artykuł 91.

Kongresmeni, Prezydent i grupa co najmniej 3 obywateli może zadawać pytania członkom Rady Ministrów w formie interpelacji. Interpelacje dotyczyć mogą spraw związanych z funkcjonowaniem władzy wykonawczej i podejmowanych działań, a obecny w kraju członek Rady Ministrów ma obowiązek udzielić na nie odpowiedzi pod groźbą odpowiedzialności karnej w ciągu 7 dni od momentu otrzymania zapytania lub w ciągu 7 dni od momentu powrotu do kraju.

Rozdział IX

[Bezpieczeństwo]

Artykuł 92.

II Federacja Nordacka, za pośrednictwem Policji Nordackiej, Zjednoczonych Sił i innych instytucji powołanych ustawą specjalną, zapewnia swoim mieszkańcom bezpieczeństwo.

Artykuł 93.

1. Zjednoczone Siły są apolitycznym organem wojskowym, realizującym misję społeczną i podlegającym demokratycznej kontroli.
2. Zwierzchnictwo nad Zjednoczonymi Siłami II Federacji Nordackiej sprawuje Prezydent.
3. Prezydent poprzez rozporządzenie może desygnować Głównodowodzącego Zjednoczonych Sił, który dowodzi armią po uprzednim zatwierdzeniu jego kandydatury przez Kongres drogą uchwały.
4. W przypadku wakatu na stanowisku Głównodowodzącego Zjednoczonych Sił, jego obowiązki sprawuje Prezydent.
5. Szczegóły dotyczące organizacji i działania Zjednoczonych Sił określa ustawa.

Artykuł 94.

1. Policja Nordacka jest organizacją państwową dbającą o porządek w miejscach publicznych II Federacji Nordackiej oraz zwalczającą przestępczość.
2. Na czele Policji Nordackiej stoi Szef powoływany na półroczną kadencję przez Premiera.
3. Kadencja Szefa Policji Nordackiej może zostać skrócona przez Kongres uchwałą specjalną.
4. Szef Policji Nordackiej pełni funkcję oskarżyciela publicznego.
5. Szczegóły dotyczące organizacji i działania Policji Nordackiej określa ustawa.

Artykuł 95.

1. Premier, za zgodą Kongresu wyrażoną uchwałą specjalną, może ustanowić stan wyjątkowy w II Federacji Nordackiej.
2. Jeśli Kongres nie jest w stanie zebrać się na posiedzenie, stan wyjątkowy może ogłosić Prezydent na wniosek Rady Ministrów.
3. Prezydent ogłasza stan wojny w przypadku zbrojnej napaści na II Federację Nordacką lub jej sojusznika i wycofuje ten stan wraz zakończeniem konfliktu.

Artykuł 96.

1. W trakcie stanu wyjątkowego nie odbywają się wybory i referenda, a jeśli kadencja organu wybieranego w wyborach miałaby się skończyć w trakcie trwania tego stanu, to zostaje wydłużona do momentu odwołania tegoż stanu.
2. W trakcie trwania stanu wyjątkowego ograniczona może być swoboda poruszania się, wolność zgromadzeń, zrzeszania się i wolność słowa celem ochrony interesów państwa.
3. W trakcie trwania stanu wyjątkowego lub stanu wojny Prezydent może zarządzić powszechną lub częściową mobilizację wojskową i użycie sił zbrojnych do obrony kraju.
4. Stan wyjątkowy może być zarządzony na okres maksymalnie 9 tygodni, ale może być wydłużany o 4 tygodnie poprzez uchwałę specjalną Kongresu.

Przepisy wprowadzające Konstytucję

Artykuł 1.

1. Artykuł 70. Konstytucji wchodzi w życie po obsadzeniu wakatu na stanowisku Sędziego Najwyższego zgodnie z przepisami Konstytucji II Federacji Nordackiej z dnia 31 lipca 2023 roku.
2. Reszta przepisów nowej Konstytucji jest skuteczna wraz z publikacją aktu w Dzienniku Praw.

Artykuł 2.

Uchyla się Konstytucję II Federacji Nordackiej z dnia 31 lipca 2023 roku wraz z późniejszymi nowelizacjami wraz z wejściem w życie niniejszej Konstytucji.